

כתור אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת תצווה

י' אדר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:17

צאת שבת - 18:17

רבינו תם-18:53

הקדוש ברוך הוא שכל סוג של הנאה שניתן להשיגה באיסור - קיימת בעולם גם בהיתר. כמבואר במסכת חולין (קט ע"ב): "כל דאסר לן רחמנא, שרא לן כוותיה. אסר לן דמא [לאכול דם] - שרא לן כבדא [היתר לנו לאכול כבד שכולו דם]. אסר לן ב בהמה - היתר לן ב חיה. אסר חזיר - היתר מוחא דשיבוטא [דג כשר שמוחו בטעם חזיר]. אסר אשת איש - היתר גרושה בחיי בעלה. אסר אשת אח - היתר יבמה. אסר כותית - היתר יפת תאר". ועוד. וכששאלה ילתא, רעייתו של רב נחמן, כיצד ניתן לטעום בהיתר טעם של בשר וחלב, אמר רב נחמן לטבחים שיצילו עבורה בשר מעטיני הבהמה, והנה לה מאכל כשר בטעם בשר וחלב וועיין בשלחן ערוך יו"ד סי' צו. כל זאת כדי שהעומד בניסיון יקבל את המגיע לו בהיתר. ולעומת זאת, אם נגזר עליו שלא ייהנה ממנו, לא תהיה לו אפשרות ליהנות ממנו גם באיסור. במילים אחרות, בעת ניסיון יאמר לעצמו כך: "אין שום טעם ואין שום סיבה שיצדיקו ליהנות מהגזל או מדבר עבירה, משום שאם נגזר עלי ליהנות ממנו זה או מהנאה זו, אקבל אותם על מגש של כסף בהיתר, ואם נגזר עלי שלא אהנה מזה, הרי לא אהנה גם מהאיסור, משום שהוא יברח ממני ברגע האחרון. רק שהבחירה בידי האם ליהנות באיסור ולשלם אחר כך מחיר כבד על שעברתי על צו בוראי - או להמתין בסבלנות, ואהנה מזה בהיתר". וזהו עומק המעשה המובא בתלמוד (מנחות מד ע"א), על אותה גיורת שאותן מצעות שהציעה לו באיסור במיטות כסף וזהב, הציעה לו בהיתר לאחר שעמד בניסיון בזכות הציצית. עיין שם. בכוחה של התבוננות כזו לצנן את הבעירה היצרית בכל עת ניסיון, ומתוך כך יזכה האדם לחיות חיים נכונים ומאושרים, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. שבת שלום.

בפרשתנו מפורטים בגדי הכהן הגדול: "וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂוּ, חֹשֶׁן וְאַפֻּד וּמְעִיל וְכֹתֶנֶת תְּשֻׁבָע מְצַנְפֶת וְאַבְנֵי טֹז ע"א) מובא: "למה נסמכה פרשת בגדי כהונה לפרשת קרבנות? לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף בגדי כהונה מכפרין. כתונת מכפרת על שפיכות דמים, מכנסיים מכפרים על גילוי עריות, מצנפת מכפרת על גסי הרוח, אבנט מכפרת על הרהור הלב, אפוד מכפר על עבודה זרה, מעיל מכפר על לשון הרע, ציץ מכפר על מעשה עזי פנים". ולמדו שם את כל זאת מפסוקים. כיום, אין לנו בית מקדש ולא עבודת כהן גדול שיכפרו עליו, ולא נותר בידינו אלא רק כוח התשובה - המחילת עוונות, ולימוד התורה - לטהר את נפש האדם מכתמי העוונות. אמנם ידוע הפתגם שאדם חכם, מראש לא נכנס לבוץ, ואינו מתלכלך בעבירה. אך כיצד ניתן להתגבר על היצר בעת ניסיון גדול של כעס או תאוה גדולה, כשרואה שעל אף שהוא בעל אמונה ויראת שמים, קשה לו מאד להתגבר על הפיתוי הגדול? הנה עצה נפלאה. עיקר הקושי שבפיתוי של היצר הרע הוא: "נכון שזה גרוע ואסור ומזיק והעובר עברה זו עתיד לתת עליה את הדין, אבל אני חייב, או לפחות רוצה, ליהנות מהדבר הזה!". אך אם יתבונן באותה שעה במילים הבאות שבתלמוד (יומא לח ע"א), יוכל להרגיע את ייצרו ולנצחו: "בשמך יקראוך, ובמקומך יושבוך, ומשלך יתנו לך. אין אדם נוגע במוך לחברו, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא". כלומר, אם קבעו לך מן השמים לקבל כבוד, או ממון, או כל סוג של הנאה אחרת, אתה תקבל אותו בהיתר, ומבלי שתדרוך אחריו מתוך טירוף הדעת. אלא שהבחירה ביד האדם האם יקבל אותו בהיתר מתוך שמחה ונחת, או באיסור ומתוך מתחים ולחצים. כדי להגשים חוק טבע נכבד זה שהוטבע בעולם, סידר

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות דם וביצים

דם האדם

דם האדם חכמים אסרוהו משום מראית העין. ולכן אדם שאכל לחם וירד לו דם מהשיניים ונמצא הדם על הפרוסה, יקלף את אותו מקום ולא יאכלנו. אבל הדם שנמצא עדיין בפיו, מותר לבלעו שאין בזה חשש של מראית העין. (קצה)

דם ביצים

דם שנמצא בביצים, אם נמצא הדם בחלמון שהוא הצהוב, הרי זה סימן להתחלת ריקום האפרוח, והביצה כולה אסורה באכילה. אבל אם נמצא הדם בחלבון שהוא הלבן, זורק את הדם והביצה מותרת. (קפ)

ילקוט יוסף

סימן רמד - מלאכות שהעכו"ם עושה לישראל

מספרי מרן הראשון לצ"ה הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

אסור להניח גוי לעשות לו מלאכה בשבת, בין בחנם בין בשכר. והיינו בשכירות יומית, אבל אם הגוי עושה מלאכה בקבלנות, כגון שנתן בד של חליפה לגוי חייט על מנת שיתפור לו חליפה, ותמורת זה ישלם לו סך כך וכך, מותר להניח את הגוי לתפור החליפה בשבת בצניעה בביתו של הגוי, שכיון שקצץ לו שכרו, הגוי אדעתא דנפשיה קא עביד כדי לקבל שכרו. ובלבד שלא יאמר לגוי לעשות בשבת, וגם לא יחשוב עמו לפי שכר יומי. ואפילו אם הביא לו הגוי את החליפה בשבת מותר לישראל ללבוש אותה בשבת, ואף על פי שיוודע שהגוי תפר אותה והשלימה בשבת. [ילקו"י שבת א' עמ' כט, ושבת ב' עמ' תרכח. הליכות עולם חלק ד].

ההקדשה המרכזית

לרשומא: מו"ר הרב דוד שלום [בצרן] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, יידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה] ולהבדיל לע"נ: אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת רזיל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברוחניות ושמיות ולנאולה והשלמה ברחמים במהרה אמן

הרב שטיינמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: מה הדרך בבציעת הלחם בשבת בברכת המוציא האם לבצוע בסכין או ביד? תשובה: הטוב ביותר לבצוע הלחם בשבת בסכין ולא ביד ומי שאין לו סכין יחתוך בידו ללא חשש כלל.

ביאורים: בספר כי בו שבת ח"א עמ' תפ' הבאנו כמה דעות בפוסקים שיש לחתוך בסכין את הלחם ולא ביד משום שנראה מעשה רעבתנות וביארנו שם אף שבשבת לא נראה רעבתנות כפי שמצינו בכמה הלכות וצריך לומר שבעניינינו יש במעשה זה יותר רעבתנות. ובס"ד חשבתי להביא ראייה חזקה שיש לחתוך בסכין ולא ביד שמצינו בכי בא מועד פסח ח"ב עמ' נב' שהטעם שבליל הסדר ביחץ יש לחצות המצה ביד ולא בסכין אחד הטעמים כתבו הא"א בסי' תעג' ס"ק ו' וחזו"ע פסח עמ' מו' כיון שדרכו של עני לפרוס בידו ולא בסכין ולפי זה ברור שלא מתאים בשבת להתנהג בבציעת הפת כדרכו של עני ולכן נראה שיבצעו בסכין ואם אין סכין אינו מעכב, שסוף סוף בשבת אין ענין של דרך חירות.

באותו יום, כאשר הרב רוזנגרטן, תלמידו ונאמן ביתו, סיים את בקורו בבית מדרש ראש הישיבה, ארע דבר מה מוזר. בכל פעם, כאשר אורח היה נפרד ממנו, היה מרון קום ומלואו ארבע אמות בתוך ביתו, לקים בו מצות לוויה. כך נהג מרון ראש הישיבה גם בכל פעם שהרב רוזנגרטן בקרו בביתו. אולם באותו יום, כאשר הרב רוזנגרטן סיים את בקורו, לקראת יציאתו לארצות הברית, קם מרון ממקומו והחל לצעד עמו עד פתח הבית. הרב רוזנגרטן חש אי נעימות רבה. "אין צורך שהרב יטרח כל כך..." אמר, אולם מרון המשיך בלויי. "אין צורך..." נסה התלמיד למחות, "שהרב לא יטרח..." אולם מרון ראש הישיבה הוסיף ולוה את האורח עד לפתח הבית, ולא זו בלבד, אלא שאף יצא עמו החוצה ולוהו ארבע אמות מחוץ לביתו. הדבר היה לפלא בעיני בני ביתו של מרון. הם לא הבינו מדוע חרג מרון ממנהגו, ומדוע הוסיף ללוות את האורח עד אל מחוץ לבית. כאשר התעניינו על כך אצל מרון, השיב מרון בפשטות: "והרי יש בכך שמירה, כמו שמבאר ברמב"ם..." נקל לשער כי התמיהה לא התישבה על לבם של השואלים. הלא אם משום שיש בכך שמירה, מדוע מרון אינו נוהג כך תמיד? אולם הם לא הביעו, כמוכח, את תמיהתם בפיהם. אלא שלא היה בכך צורך. שעות ספורות חלפו, ועד מהרה התברר לאיזו שמירה מיוחדת היה זקוק הרב רוזנגרטן. המטוס בו עשה תלמידו של מרון את דרכו לארצות הברית, יחד עם עוד למעלה ממאה נוסעים חרדים, נקלע לסכנת התרסקות. הדווחים בהוללים שנתקבלו בקשר, הקפיצו את כל תושבי המדינה על רגליהם, ושלוחים בהולים מהירו לבתיהם של גדולי הדור, להתחנן לפניהם שיצטוו לישועה ולהצלה... שעות של חרדה חלפו, והגם התרחש. המטוס נחת בשלום על הקרקע, והעם כלו נשם לרוחה...

אתה חושב שזה סתם יום ואז היא מודיעה שיוצא לא מכניסים חמץ לחזרים

איזה חוצפה, העיפו אותי מהמדינה של החמוצים בסופר לפני שהספקתי לברך ברכה אחרונה...

אנשים יש שני מצבי 'מתנה' וואו אני מתנה מרעב וואו כמה אכילתי אני מתנה...

ידית היקרה, בואי וברצוסי איתו לאסוף מרתק של 40 יום לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות מפי הרבנית רות שמש תליט"א
03-6171121
אח"כ ארבעה ארבעות ו-1 ארבעה 2

תמיד תוכלו לנצח את הקרבות של היום אם תילחמו אך ורק בקרבות של היום. הקרב הופך לאינסופי ובלתי אפשרי רק אם מערבים בו את קרבות האתמול והמחר.

בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וסיפור ישועות) 3 דקות ביום מצילות חיים וטראי ישועות בכל התחומים

מספר הקו 073-383-4050 # 2448 וא 5